

A photograph of a forest floor covered in fallen leaves. Several tree stumps are visible in the foreground and middle ground. The background is filled with trees and dense foliage, with sunlight filtering through the leaves.

WE RK ET

PROTOTYP 1:1

Innehåll

VERKET - Prototyp
En rapport inom ramen för praktiknära forskning

Projektägare
ArkDes och Ulricehamns kommun

Arbetsgrupp Ulricehamn kommun
Rebecka Engvall, Robin Eskilsson,
Håkan Steinstö, Linnea Stöckel och My Cadier

Rapportförfattare: Team VERK-SAM
Inför utlysningen av VERKET har vi gått samman i ett gemensamt team för att kunna belysa och analysera den mångfald av frågor som projektet tar upp. I teamet har vi kompetens inom stadsbyggnad, landskap, kulturmiljö och konstruktion. Med utgångspunkt i vår metod och samlade erfarenhet vill vi bidra, inte bara till den framtida utvecklingen av Ulricehamn, utan till vår gemensamma framtid. Teamet består av:

TREDJE NATUR
Tore Banke
Arkitekt Ph.d.
Head of Impact / Associate Partner

Julia Östlund
Arkitekt MAA

Marge Arkitekter
Katarina Grundsell
Arkitekt SAR/MSA, Grundare & VD

Matilda Crisp
Arkitekt SAR/MSA

Lone-Pia Bach
Arkitekt SAR/MSA, Restaureringsarkitekt KKH
Professor Restaureringskonst KKH
VD och grundare Bach arkitekter

AKTII (del av Tyréns Group)
Ed Durie
MEng CEng MIStructE
Associate Director, Copenhagen Studio Lead

Tidsperiod
Augusti - Oktober 2025

Fotografier
Av Team VERK-SAM om inget annat anges

Förord	4
VERKET Prototyp	8
• Vision	8
Strategi och metod	12
Design	14
• Huvudgrepp och koncept	16
• Från skiss till fysisk prototyp	18
Invigning och framtid	20
• Öppningsdagen	20
• Framtida utveckling	22

Förord

Behovet av att förnya och utveckla Sveriges tekniska anläggningar är stort. I takt med att avloppsreningsverk och andra infrastrukturella system når slutet av sin tekniska livslängd ställs kommunerna inför omfattande investeringar och svåra avvägningar. Nya anläggningar byggs ofta på annan plats, medan de befintliga, välbyggda och ofta vackert belägna i landskapet, riskerar att lämnas utan funktion. Dessa platser, med sina robusta strukturer och sin industriella karaktär, bär samtidigt på en outnyttjad potential. Frågan är hur de kan omvandlas till resurser i ett mer hållbart och regenerativt samhällsbygge.

Mot denna bakgrund utlyste ArkDes i samarbete med Ulricehamns kommun våren 2024 det praktiska forskningsprojektet VERKET. Syftet var att ge Ulricehamn, liksom andra kommuner med ökade kapacitetsbehov inom vatten- och avloppshandling, verktyg och kunskap för en långsiktigt hållbar planering och förvaltning av befintliga resurser. Utlysningen riktades till tvärdisciplinära team av arkitekter, designers och forskare med förmåga att se bortom enskilda funktioner och i stället utveckla metoder för hur tekniska miljöer kan bli en del av framtidens livsmiljöer.

Uppdraget gavs till team VERK-SAM, som under perioden oktober 2024 till februari 2025 arbetade med att undersöka hur Ulricehamns reningsverk och dess närområde kan utvecklas från ett stängt verksamhetsområde till en allmän resurs.

Genom arkivstudier, platsbesök, intervjuer, workshops och gestaltande studier identifierades strategier för hur omvandlingen kan ske stegvis och med platsens befintliga kvaliteter som utgångspunkt.

Resultatet sammanställdes i en förvaltningsplan, med konkreta exempel på hur en gradvis öppning av området kan gestaltas över tid. Prototypen lyfts fram som en central metod, både för att aktivera platsen i ett tidigt skede och för att pröva strategier i full skala.

VERK-SAM har särskilt pekat på vikten av att stärka sambandet mellan staden, Fiskebacken och vattnet, att minska fysiska och visuella barriärer samt att utveckla de blå och gröna strukturerna som bärande element i den framtida gestaltningen. Förslagen omfattar även att öka tillgängligheten, förbättra rörelsemönster för fotgängare och stärka den biologiska mångfalden genom etablering av ängsmark och utveckling av kantzonen mellan land och vatten.

Eftersom det nya reningsverket planeras stå klart omkring år 2030 skapas ett tidsmässigt mellanrum, ett handlingsutrymme, där idéer kan prövas och nya arbetssätt utvecklas. Denna period erbjuder unika möjligheter att genom fysisk prototyp undersöka hur omvandlingen av platsen kan bidra till lärande, medborgardialog och fördjupat lokalt engagemang.

2025-10-31
ArkDes och Ulricehamns kommun

◀ Idéskiss som visar en ny entré genom den föreslagna dagvattenparken som flätas samman och integreras med det framtida reningsverket.

ULRICEHAMNS
KOMMUN

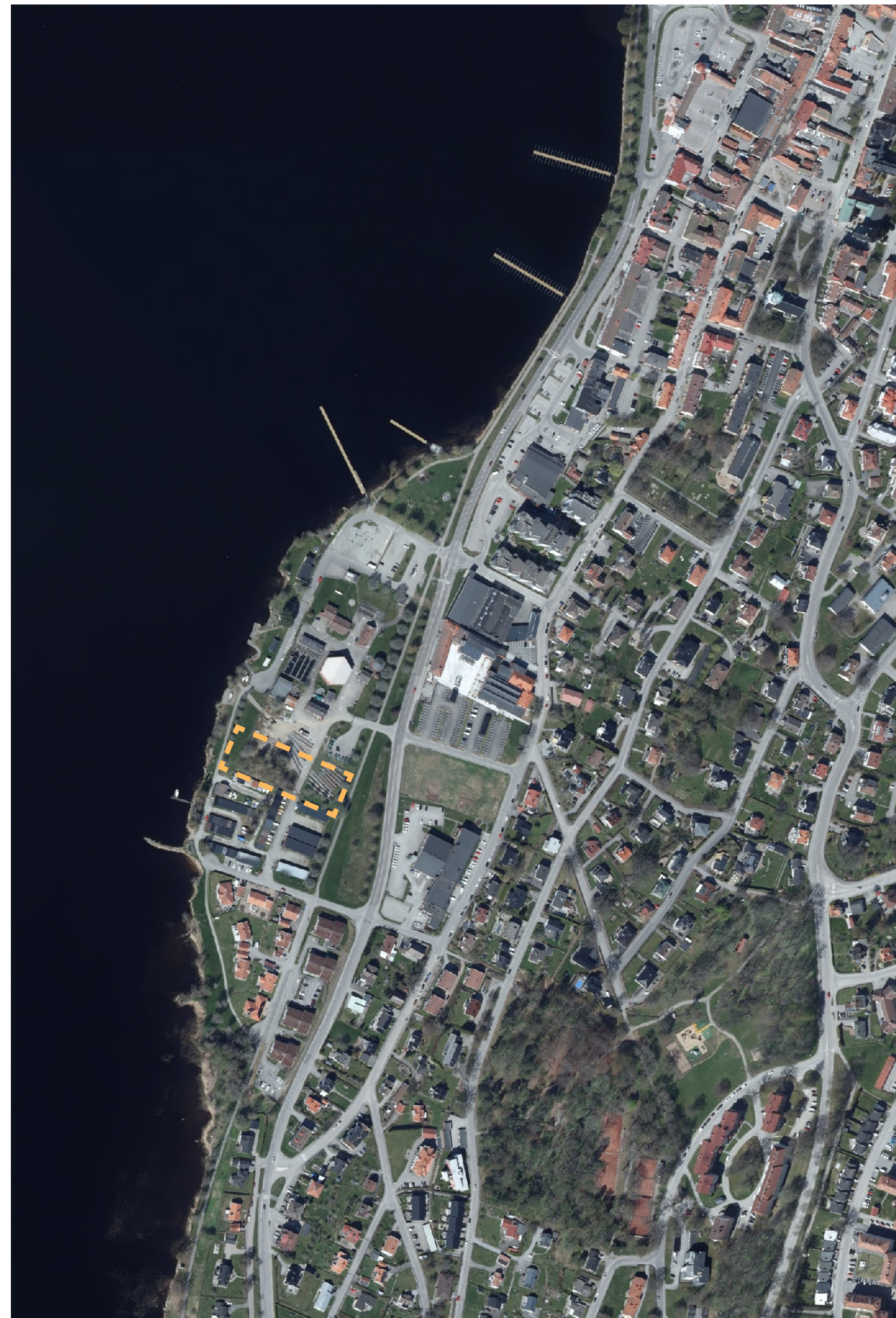
”

Reningsverket vid Fiskebacken planeras att läggas ner 2030 och kommer vara i full drift fram tills dess. Det betyder att reningsverket i sin helhet fortsättningsvis kommer att vara ett stängt område i många år till. Innan det stängs behöver det nya reningsverket norr om Ulricehamn vara klart och en ny pumpstation byggas som kopplar samman det befintliga avloppsnätet med det nya. Först därefter finns möjlighet att påbörja transformation av själva bebyggelsen vid Fiskebacken. Däremot ser vi att det finns potential att påbörja en förändringsprocess och förstärka Fiskebacken som en attraktiv plats i Ulricehamn innan 2030.

Idag ingår en stor grusplan söder om reningsverket som används för tillfälliga upplag av material för stadens bruk. Här finns också en återvinningsstation som troligen kommer att försvinna i samband med att man övergår till fastighetsnära avfallshantering 2027. Detta är en stor yta som skulle kunna nyttjas för att sätta igång en förändring vid Fiskebacken. Finns möjlighet att minska inhägnaden redan innan 2030 och tillgängliggöra grusytan i högre grad än idag? Kan UEAB och kommunen komma överens om möjliga upplägg för att frigöra yta allt eftersom? Detta skulle öka tillgängligheten och stärka kopplingar på tvärs genom området.

VERKET : Förvaltningsplan, s. 74

— — — Fokusområde för prototypen

VERKET Prototyp

Sommaren 2025 gavs VERK-SAM i uppdrag att fördjupa den praktisknära forskning som inleddes i VERKET. Tillsammans med Ulricehamns kommun testade team VERK-SAM tidigare framtagna strategier genom en fysisk prototyp – ett första steg i omvandlingen av reningsverksområdet. Uppdraget var att fokusera på landskapsarkitekturens roll i omvandlingen av stängda tekniska områden till öppna, levande stadsrum och två av huvudstrategierna förslagna i VERKET:

- Utforska nya kopplingar genom området som binder samman stad, Fiskebacken och vattnet.
- Stärka biologisk mångfald genom arbete med kantzoner mellan land och vatten.

Uppdraget kopplades till Ulricehamns arkitekturvecka 2025 och VERK-SAM gavs uppdraget att genom prototyp utforska platsens möjligheter i skala 1:1 och för att synliggöra hur områden kan utvecklas över tid i takt med ny kunskap och förändrade behov. Prototyp blir både ett verktyg för att samla ny kunskap och ett sätt att pedagogiskt prata om platsens framtid och omvandling med hjälp av konkreta exempel.

Uppdraget genomföres i tre faser:

1. Förarbete
Vidareutveckling av strategier och framtagning av prototyp utifrån platsens förutsättningar.
2. Prototyp och aktivering
Genomförande på plats under arkitekturveckan, med tillfälliga installationer och aktiviteter.
3. Utvärdering och dokumentation
Sammanställning av lärdomar för kommunens fortsatta förvaltning och utveckling av området.

Innan prototypen består området av svårtillgänglig natur och används delvis som upplagsplats för tegel, grus och sten. Foto: Robin Eskilsson 9

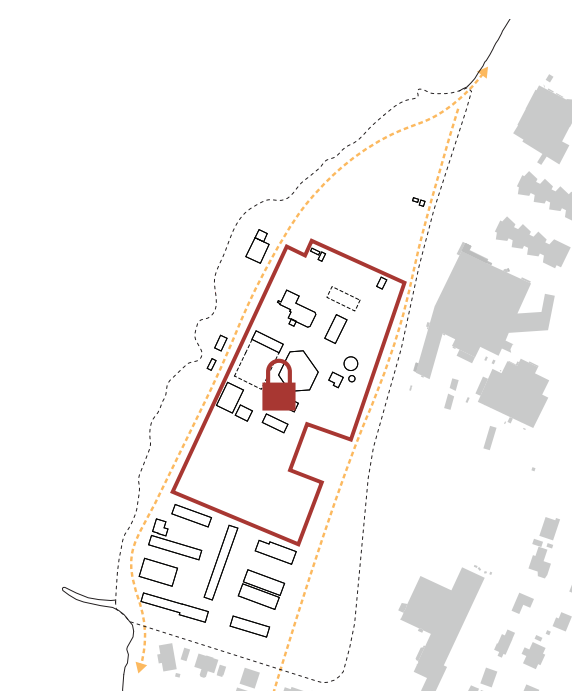
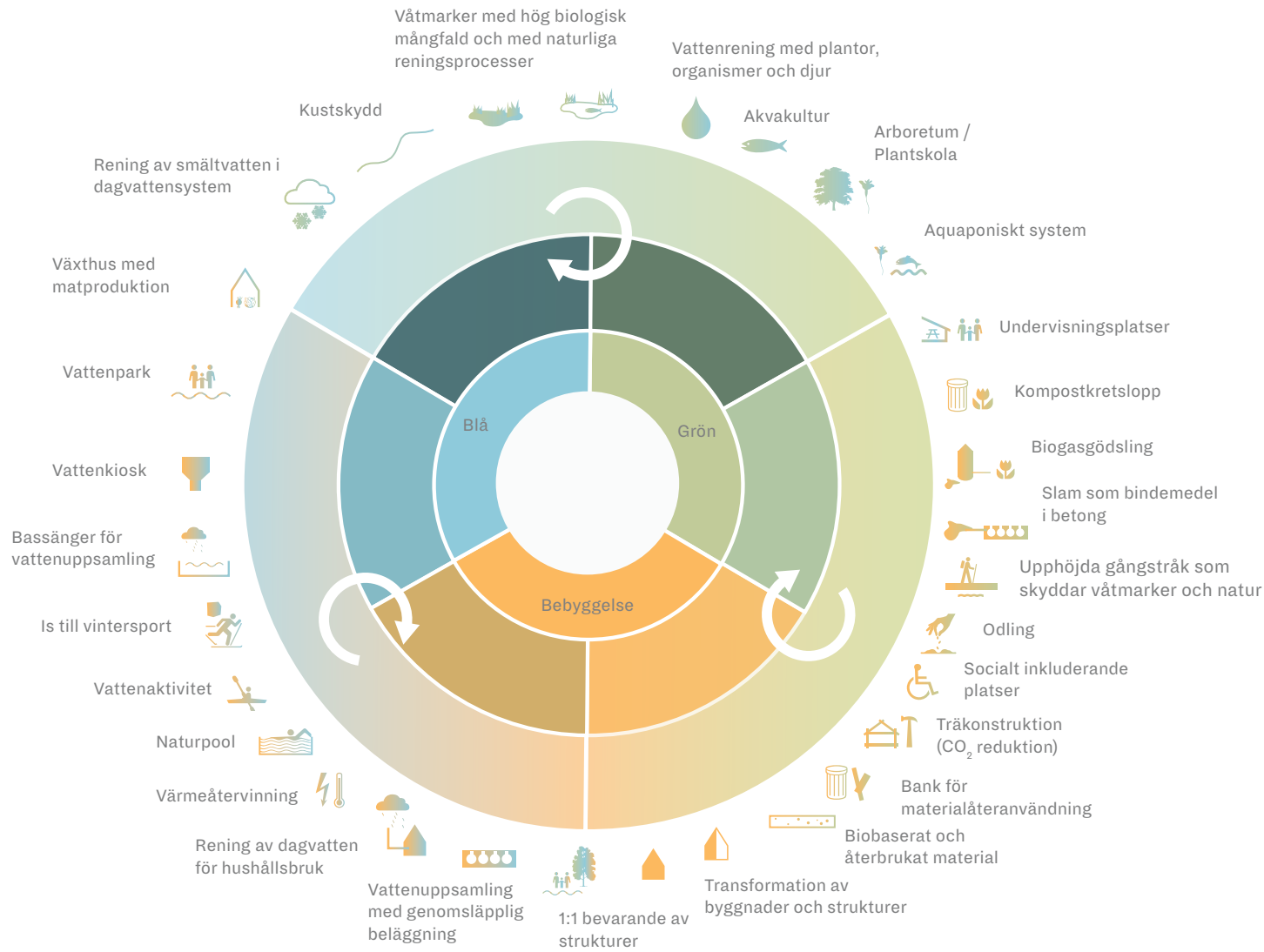
Vision

Visionen för VERKET 2.0 var att öppna upp det stängda området kring reningsverket och ge tillbaka en del av platsen till stadens invånare. Den stora grusytan och vildvuxna skogspartier söder om reningsverket, som tidigare bara användes för upplag och återvinning, blev fokusområdet för uppdraget. Då området inte aktivt användes av reningsverket kunde inhägnaden öppnas upp för att skapa en förbindelse mellan staden och Åsunden.

Strategin för att uppnå visionen var att etablera en första del av förvaltningsplanen för VERKET i det fysiska rummet. Genom att pröva i liten skala kunde kommunen och invånarna tillsammans skapa förståelse för platsens potential och lägga grunden för de större steg som följer när anläggningen avvecklades. Det är början på en omvandlingsprocess som gradvis ger tillbaka Fiskebacken till Ulricehamn och dess invånare.

Tanken är inte att prototypen skulle leverera en färdig lösning, utan öppna upp för ett fortsatt samtal, utvärdering och vidareutveckling. Den fungerade som en signal, både fysiskt och symboliskt, om att utvecklingen av Fiskebacken är igång.

I förvaltningsplanen för VERKET presenteras cirkulära strategier, där de blå, gröna och byggda systemen synliggörs, se digram till höger. Visionen med VERKET 2.0 var att testa dessa idéer i praktiken.

Tillgänglighet våren 2025

Reningsverkets staket begränsar tillgängligheten på plats och ner till Åsunden från staden.

Tillgänglighet efter prototyp, hösten 2025

Prototypen öppnar upp området söder om reningsverket och skapar en ny förbindelse mellan staden och Åsunden.

Möjliga synergier mellan de blå, gröna och byggda systemen

Strategi & metod

Prototypen har fungerat både som verktyg och process, ett sätt att tänka, pröva och kommunicera på plats i skala 1:1. Målet var att skapa ett konkret parkstråk, en ny förbindelse mellan staden och vattnet, som samtidigt kunde fungera som ett första steg i en gradvis omvandling av Fiskebacken. Den fysiska gestaltningen blev både mål och metod för att skapa nya samarbeten och insikter. Genom arbetet gjordes idéer greppbara och möjliga att uppleva, diskutera och vidareutveckla. Metoden utgick från insikten att varje plats bär på sin egen logik och sina egna resurser, som måste förstås och aktiveras innan nya former introducerades.

Strategin har en dubbel riktning, både undersökande och lärande. Den utforskade samspelet mellan landskap, rörelse och uppehåll, och fungerade samtidigt som en ram för dialog mellan invånare, kommun och besökare om hur framtidens stad kunde växa fram i samklang med naturens rytm.

Genom en iterativ designprocess testades idéer om tillgänglighet, rumslighet och användning i flera parallella spår. Skisser, referensprojekt, AI-genererat bildmaterial och tät dialog med Ulricehamns kommun och ArkDes fungerade som verktyg för att snabbt pröva och utvärdera olika riktningar. Obser-

vationer, återkoppling och successiva justeringar förfinade både strategin och den fysiska gestaltningen, och gjorde det möjligt att steg för steg utveckla konceptet till den färdiga prototypen. På så sätt utvecklades prototypen till att vara ett levande experiment, en mötesplats mellan teori och praktik.

Strategin bygger på prototypen som en social och strategisk katalysator. Den utvecklades med syfte att göra naturens värde fysiskt närvarande och skapa en gemensam grund för reflektion och beslut. Metoden gjorde det möjligt att synliggöra de flöden, strukturer och processer som normalt är dolda i det tekniska landskapet. Metoden lyfter fram vegetationen, det spontana och det tillfälliga som byggstenar i en ny typ av stadsrum. Därmed har prototypen fungerat som ett verktyg för lärande genom upplevelse, där förståelsen av platsens komplexitet är lika central som den fysiska formen.

Metoden tar utgångspunkt i en adaptiv planering där fysisk handling är en katalysator för dialog och gemensam förståelse. Genom att göra förändringen synlig i praktiken skapas förutsättningar för en bredare förståelse av hur området kan utvecklas över tid, i nära samspel mellan människor, natur och gemenskap.

Området präglas av vild vegetation som växt fritt över lång tid. Foto: Rebecka Engvall

Design

Gestaltningen av prototypen utgick från tre centrala förutsättningar: tid, budget och platsens befintliga gröna strukturer. Dessa ramar fungerade som drivkrafter för projektets utveckling och formade både uttryck och metod. Målet med designen var att pröva hur befintliga resurser kan användas på nya sätt och hur små, tydliga insatser kan skapa rumsliga och sociala värden utan stora ingrepp.

Det södra området vid Fiskebacken präglades innan prototypen av inhägnad, vild vegetation och otillgänglighet. I stället för att se dessa villkor som hinder valde vi att ta fasta på dem som utgångspunkter. En annan viktig utgångspunkt var projektets begränsade budget samt tidsram.

Utgångspunkten för gestaltningen var att arbeta med platsen snarare än på den. Det befintliga staketet och växtligheten användes som aktiva komponenter i gestaltningen. På så sätt blev designprocessen en metod för att analysera platsens förutsättningar och begränsningar och låta resultaten styras av dessa.

Genom att kombinera bevarande av inhägnad, enkla tillägg och lokalt material i så stor omfattning som möjligt skapades kostnadseffektiva och flexibla lösningar. Gestaltningen visar en prototyp som inte kräver omfattande investeringar utan kan uppnås genom att ta tillvara det som redan finns och göra det synligt och tillgängligt.

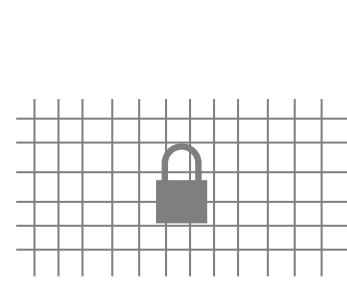
Konkret innebar det att staketet, som i dag varit en barriär, bevarades samt kompletterades med ett nytt staket mot reningsverket. På så sätt skapades möjligheten att öppna upp en del av reningsverket genom en förbindelse i öst-västlig riktning.

Den befintliga vilda vegetationen, med sin höga biodiversitet och varierade växtlighet, var både en resurs och en berättelse om biologisk mångfald. Samtidigt upplevdes den som en otillgänglig grön vägg där platsens artrikedom var svår att uppfatta. För att rama in och synliggöra naturen kläddes det befintliga staketet in i vit duk – en enkel gest som skapade fokus på växtligheten och samtidigt skärmade av mot omgivande byggnader, vägar och aktiviteter.

Projektets begränsade budget och tidsram påverkade utformningen, men bidrog också till en tydlig strategi: att med enkla material skapa stor effekt. Den vita duken blev en bärande del av gestaltningen, den framhävde naturen, definierade ett rum och gav prototypen en tydlig form.

Kombinationen av naturens inneboende värden och ett fåtal medvetna designkomponenter visade hur prototyp kan skapa rumsliga och sociala kvaliteter utan stora investeringar – och hur budget och befintlig vegetation tillsammans kan forma både metod och uttryck.

Förutsättningar

En barriär

Området är idag inhägnat. Att ta bort inhägnaden är för kostsamt och kommer därför att stå kvar kring området.

Befintlig vegetation

Innanför det inhägnade området växer idag vild vegetation i flera nivåer. Stora träd, högt gräs och buskar. Sett till hela Verkets område, är denna del den mest bevuxna och med högst diversitet. Den vilda vegetationen skall därför bevaras och vara en del av narrativet om biodiversitet.

Budget & resurser

Projektets budget är begränsad, vilket innebär att stora ingrepp eller nyinvesteringar inte är möjliga. Utmaningen, och möjligheten, ligger därför i att använda det som redan finns på platsen och förstärka dess kvaliteter med enkla och tydliga grepp.

Designprinciper

Skapa förbindelse

Det inhägnade området öppnades upp i både östlig och västlig riktning. På så sätt skapades en tydlig koppling mellan Väveriet/Strandgatan och promenaden längs Åsunden. Genom dessa nya förbindelser blev området mer tillgängligt och integrerat i stadens flöden. För att kunna öppna upp delar av området sattes nytt staket upp mot reningsverket för att dess fortsatta drift säkerställs.

Synliggöra det som redan finns

I området fanns redan en rikedom av liv, en tät och vild grönska som gömde biologisk mångfald på flera nivåer. Idag upplevdes den lätt som en ogenomtränglig grön vägg, men platsen var redan en av VERKETs mest artrika delar. Genom att öppna upp, rama in och tillgängliggöra området kunde den vildvuxna karaktären omvandlas till en upplevelse för besökare, samtidigt som biodiversiteten bevarades och lyftes fram som en central del av platsens identitet.

Naturens som huvudspelare

När budgeten var begränsad blev det extra viktigt att låta platsens egna kvaliteter komma till sin rätt. I stället för stora ingrepp eller dyra nyinvesteringar kunde vi låta naturen själv bli huvudspelaren. Genom att lyfta fram den vilda grönskan, variationen i växtlighet och den naturliga dynamiken skapades en stark upplevelse med små och tydliga grepp. Parkens hårdgjorda delar kompletterades med träd och buskar.

Huvudgrepp och koncept

För att omsätta dessa principer i konkret form och ett parkstråk har arbetet koncentrerats på ett fåtal komponenter. Genom en iterativ skissprocess, där idéer både utvecklades analogt och med stöd av AI, definierades fyra huvudkomponenter: inramningen, vägen, öppningen och sittplatsen. Tillsammans bildade dessa fyra komponenter ett koncept där få noggrant utvalda inslag skapade en stark helhet. De förstärkte platsens identitet, öppnade upp för upplevelser och interaktion och visade hur en enkel, platsbaserad gestaltningsstrategi kan omvandla ett tidigare otillgängligt område till en levande och inkluderande miljö.

Inramningen

Det befintliga staketet blev inte en begränsning utan en resurs. Genom att bevara staketet och klä delar av det i vit duk skapades ett tydligt avgränsat rum som ramade in prototypen som en scen. Staketet fungerade som en bakgrund mot naturen, där den vilda vegetationen trädde fram i kontrast mot dukens ljushet. Inramningen skapade ett tydligt och inbjudande rum - avskärmat från larmet utanför. Den vita duken bjöd in till nyfikenhet och möjliggjorde en vistelse med flera sinnen närvarande

Öppningen

Vid stigens början och slut öppnades staketet upp i inbjudande portaler som markerade ingång och utgång. Genom att ge öppningarna ett tydligt djup uppstod en rumslighet som gjorde själva passagen till en medveten handling. Att kliva in blev att stiga in i ett annat rum, att tillfälligt skärma av sig från omgivningen. En aktiv handling som ger plats för reflektion över att beträda en ny plats.

Förbindelsen

Stigen utgjorde prototypens centrala element och öppnade upp en passage som tidigare varit otillgänglig för allmänheten. Den band samman stad, Fiskebacken och vattnet och följde naturens logik, placerad där träd och buskar påverkades minst och där marken redan bjöd in till rörelse. Stigen anlades av träflis, ett material som reducerar risken att påverka befintliga ekosystem negativt. Träflis förmultnar naturligt, var kostnadseffektivt och enkelt tillgängligt i det lokala närområdet.

Sittplatsen

Sittplatsen introducerade ett element av vila och reflektion mitt i en miljö som annars främjade rörelse och förbindelser. Sittplatsen bestod av uppkapade och delvis målade stubbar som placerades runt om i området. Stubbarna är flyttbara och ger besökarna möjlighet att själva välja var de vill sitta, på stigen, utanför stigen, i den tätt bevuxna naturen eller i mer öppna partier. Ursprungligen planerades stubbarna att produceras av träd på platsen, men eftersom inga träd behövde fällas togs de i stället från andra platser i staden där kommunen skulle fälla träd

Nedan visas några av de bilder som användes för att skissa fram komponenterna och förstå deras roll i helheten. Bilder markerade med * är skapade med hjälp av MidJourney för att testa och utforska idéer. Till höger syns en handskiss som visar prototypens vision, öppningarna, den vita duken och stigens dragning genom vegetationen.

Inramningen*

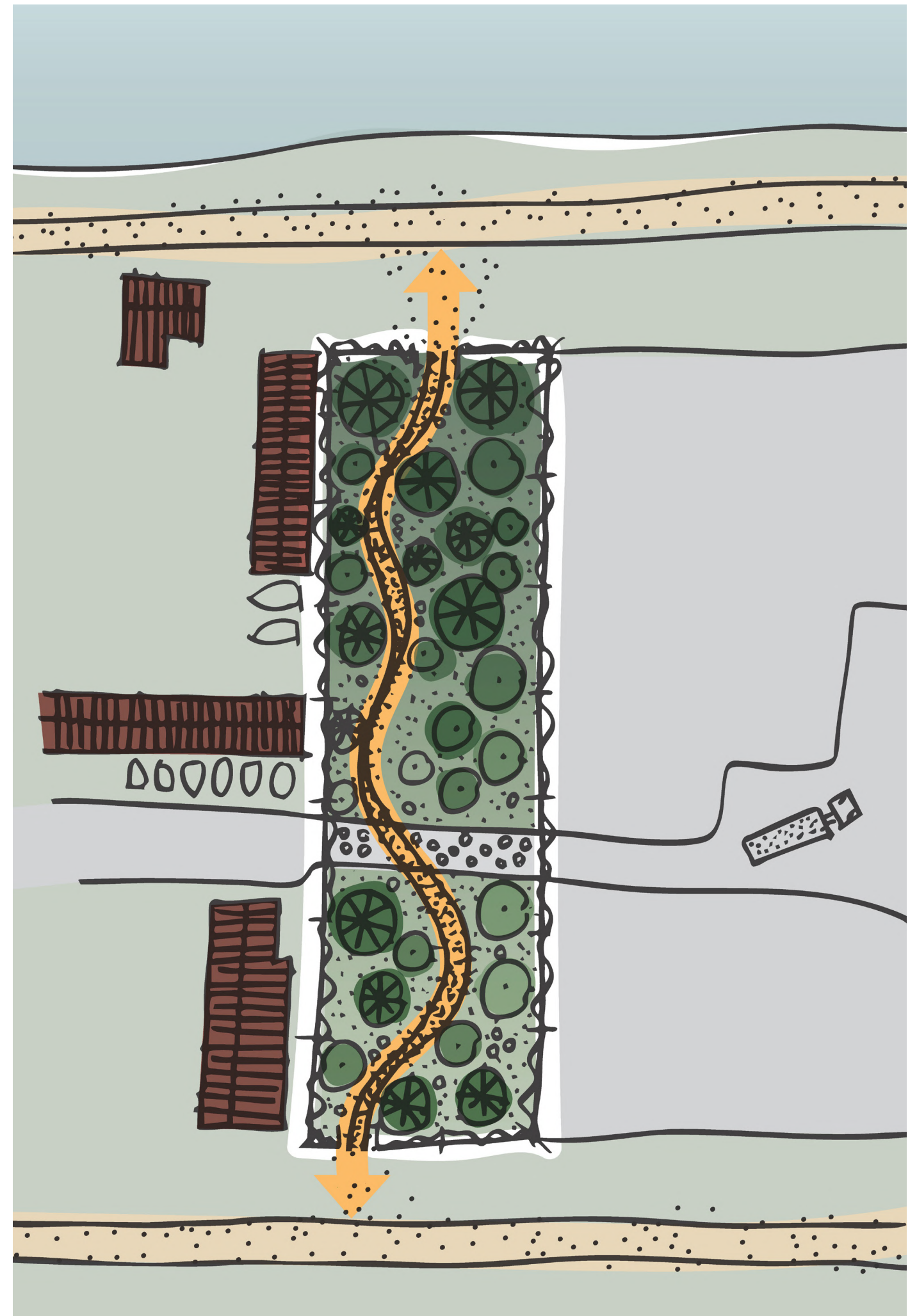
Förbindelsen*

Öppningen*

Sittplatsen

Från skiss till fysisk prototyp

Huvudstrategierna för gestaltningen och designen utvecklades från skiss till fysisk prototyp. Prototypen växte fram genom en process där samarbete, delaktighet och tillit mellan teamet och kommunens arbetsgrupp var centrala förutsättningar. Med den övergripande gestaltningen redan definierad behövde många detaljer och beslut fattas direkt på plats, i tät dialog mellan alla aktörer. Varje beslut kopplades löpande till platsens specifika förutsättningar: placering av träd, möjliga öppningar i staketet, befintliga övergivna strukturer och flöden. Denna del av processen var både spännande och lärorik, då den gav möjlighet att pröva lösningar, observera konsekvenser och justera dem direkt i den fysiska miljön.

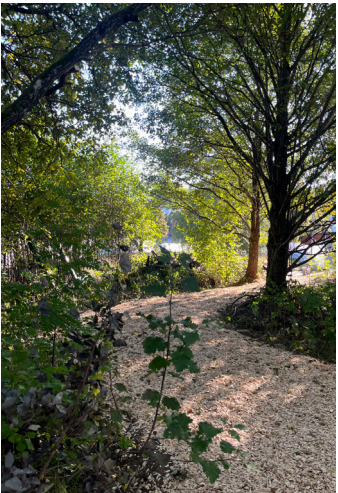
Utformningen av stigar, placering av temporära element och etablering av olika aktiveringar följde platsens logik och de naturliga rörelserna. Genom att arbeta nära platsen kunde vi i VERK-SAM och kommunen tillsammans fatta beslut om detaljer som annars inte hade gått att förutse, vilket gav prototypen en organisk framväxt. På så sätt blev prototypen ett levande exempel på hur strategier kan testas och förbättras tack vare närvaro på platsen.

Det praktiska genomförandet, inklusive anläggning av stigen, uppsättning av nytt permanent staket mot reningsverket samt installation av vit duk och målning av stubbar, utfördes av Ulricehamns kommun. Detta samarbete var avgörande för att prototypen skulle kunna realiseras i tid. Vi i VERK-SAM var på plats på området dagen innan öppningen för att slutföra placering av belysning samt stämpling av text och QR-koder. QR-koderna ledde vidare till ArkDes hemsida där det gick att ta del av förvaltningsplanen för VERKET, för att koppla prototypen till arbetet och de strategier som tidigare utvecklats.

Nedan presenteras det fysiska resultatet av de fyra komponenterna. Inramningen, förbindelsen, öppningen och sittplatsen.

Inramningen

Förbindelsen

Öppningen

Sittplatsen

Förberedelse av tryck. Foto: Julia Östlund

VERKET tryckt på den vita duken. Foto: Julia Östlund

Uppsättning av vit duk. Foto: Rebecka Engvall

Målning av trästubbar. Foto: Rebecka Engvall

Invigning & framtid

Invigningen av prototypen markerade det första konkreta steget i omvandlingen av Fiskebacken från ett slutet reningsverksområde till en öppet tillgänglig och biologiskt rik plats. Invigningen ägde rum under Arkitekturveckan 2025, då området öppnades för allmänheten. Skolklasser, gymnasieelever och lokala invånare deltog tillsammans med föreningar och representanter från Ulricehamns kommun.

Eleverna fick möjlighet att plantera nya växter i området och deltog i en rundvandring där de introducerades till projektet och visionen för VERKET. Genom deras deltagande involverades nästa generation aktivt i att forma förståelsen för hur platsen kunde utvecklas i balans med naturen. Gymnasieeleverna hade lektion i förlängelse av invigningen där de fick presentera sina egna skisser på den fortsatta utvecklingen av parken.

Som en del av arrangemanget hölls ett symboliskt “första spadtag”, där ett ekträd planterades tillsammans med kommunstyrelsens ordförande (Wiktor Öberg) och stadsarkitekt Rebecka Engvall. Ekträdet planterades som en långsiktig symbol för platsens framtida utveckling och förankring, ett konkret tecken på att omvandlingen av Fiskebacken redan har påbörjats. Under invigningen betonades att prototypen hade medfört att Ulricehamn hade fått en ny park, en plats med en egen identitet.

Prototypen fungerar som en början, ett fysiskt bevis på att förändringen är igång. Den har skapat en gemensam grund för fortsatt dialog, lärande och experiment, där nya idéer kan prövas och utvecklas över tid.

Öppning av parkstråk med skolklasser. Foto: Rebecka Engvall

Gymnasieeleverna presenterar sina skisser. Foto: Matilda Crisp

Gemensam sådd av äng. Foto: ArkDes

Presentation av VERKET - förvaltningsplanen. Foto: Robin Eskilsson

Plantering tillsammans med skolklasser. Foto: Ulrika Emtervall

Plantering av träd i samband med invigning. Foto: Robin Eskilsson 21

Framtida utveckling

Prototypen vid Fiskebacken fungerar som ett verktyg och en modell för gradvis och flexibel utveckling av platsen. Framtiden för prototypen handlar om kontinuerlig aktivering, både aktiv och passiv, med medskapande från skolor, föreningar, civilsamhället och kommunala aktörer. Aktiveringen kan ske som engångsaktiviteter under en dag eller kväll men även som längre projekt. Några konkreta exempel som går att prova redan nu är : guidad fågelskådning, luciataåg med lokala skolklasser, vårmärknad med lokala aktörer, en ljusfestival med olika ljusinstallationer för att lysa upp årets mörkaste månader. Ovan nämnda förslag är alla offentliga arrangemang men även lokala mindre aktörer bör involveras för att aktivera platsen på fler sätt. Till exempel kan det vara en samlingsplats för scoutföreningar och motionärer men även försätta vara en plats som skolor och förskolor kan använda i sin undervisning. Runt om i staden planterar förskolor på kommunens mark, något som bidrar till involvering och ägarskap. Parkstråket vid Fiskebacken är upplagt för att vara en av de platser som planteras av stadens unga. Den fysiska prototypen erbjuder ett konkret rum för experiment, dialog och lärande, där idéer kan prövas i verklig skala och nya initiativ kan växa fram.

På längre sikt behöver det tas fram en tydlig förvaltningsplan för att parkstråket ska vara en trygg plats i Ulricehamn. Dels handlar det om att gå till en lösning med permanent belysning men även att ta bort den del av staketet som längre inte behövs kring området.

Norr om det nya parkstråket, på andra sidan det nya staketet mot reningsverket, finns idag ett större område som inte används för reningsverkets funktioner utan främst fungerar som upplagsplats för kommunens material, såsom grus, jord och sten. Genom att flytta staketet närmare reningsverkets egentliga driftområde kan denna yta frigöras och bli en del av det offentliga rummet. På så sätt skapas ett större, sammanhängande och ännu mer tillgängligt parklandskap där kopplingen mellan staden och vattnet blir tydligare.

Genom successiv öppning av ytor och temporära funktioner såsom mötesplatser, pop-up-verksamheter, odlingsprojekt och evenemang kan platsen testas och upplevas innan reningsverket tas ur bruk 2030. Prototypen skapar möjlighet att etablera medskapande processer där invånarnas idéer och initiativ integreras i platsens utveckling, samtidigt som den pedagogiskt visar på synergier mellan staden samt gröna och blå strukturer.

Prototypen blir ett konkret referensprojekt som lyfter diskussionen om integrering av befintlig bebyggelse samt utveckling med hjälp av cirkulära strategier. Genom att kombinera temporära och långsiktiga strategier blir prototypen ett steg mot en resilient, öppen och inkluderande plats där förändring sker gradvis och i nära samspel mellan människor, natur och stadsrum. Erfarenheter från prototypen fungerar som en återkoppling till VERKETs förvaltningsplan och ger riktning för framtida etapper, samtidigt som den signalerar att omvandlingen av Fiskebacken redan är påbörjad.

Idéskiss som visar reningsverket från vattnet och strandpromenaden. Befintliga byggnader och möjliga nya tillägg skapar tillsammans en sammanhållen helhet. ►

